

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

18 листопада 2014 року

м. Київ

Колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України у складі:

головуючого Кривенка В.В.,

суддів: Гриціва М.І., Гусака М.Б., Коротких О.А., Кривенди О.В.,
Маринченка В.Л., Панталієнка П.В., Прокопенка О.Б.,
Самсіна І.Л., Терлецького О.О., –

розглянувши в порядку письмового провадження справу за позовом Грудіни Анатолій Миколайович до Головного управління Пенсійного фонду України в Харківській області (далі – ГУ ПФУ), Харківського обласного військового комісаріату (далі – Військкомат) про визнання бездіяльності протиправною та зобов'язання вчинити певні дії,

в с т а н о в и л а :

У вересні 2011 року Грудіна А.М. звернувся до суду з позовом, у якому просив: визнати протиправною бездіяльність ГУ ПФУ щодо відмови у перерахунку його пенсії; зобов'язати ГУ ПФУ підготувати та надати списки до Військкомату на ім'я Грудіни А.М. для складання військкоматом довідок про розміри його грошового забезпечення для перерахунку пенсії з 1 листопада

2010 року та з 1 червня 2011 року; зобов'язати Військкомат скласти довідки про розмір його грошового забезпечення для перерахунку пенсії з урахуванням підвищення премії відповідно до наказів Міністра оборони України від 5 листопада 2010 року № 576 «Про внесення змін до наказу Міністра оборони України від 22 липня 2010 року № 380» (далі – наказ № 576), 28 січня 2011 року № 50 «Про бюджетну політику Міністерства оборони України на 2011 рік» (далі – наказ № 50) і 25 червня 2011 року № 355 «Про внесення змін до наказу Міністра оборони України від 28 січня 2011 року № 50» (далі – наказ № 355) після отримання списку для складання довідки про розмір грошового забезпечення на ім'я Грудіни А.М. від ГУ ПФУ; зобов'язати Військкомат надати до ГУ ПФУ довідки про розміри грошового забезпечення Грудіни А.М. для перерахунку пенсії; зобов'язати ГУ ПФУ після отримання довідок про розмір грошового забезпечення Грудіни А.М. для перерахунку пенсій провести з Грудіни А.М. 1 грудня 2010 року та з 1 липня 2011 року перерахунок пенсії і здійснити виплату Грудіни А.М. суму недоплаченої пенсії з 1 листопада 2010 року та з 1 червня 2011 року по день проведення перерахунку з нарахуванням компенсації втрати частини доходів та виплачувати пенсію з урахуванням підвищення до настання обставин, які передбачають підстави для здійснення нового перерахунку.

Держинський районний суд міста Харкова постановою від 10 лютого 2012 року позов задовольнив частково: визнав бездіяльність ГУ ПФУ щодо відмови у перерахунку пенсії Грудіни А.М. з 6 березня 2011 року та з 1 липня 2011 року протиправною; зобов'язав ГУ ПФУ надати список до Військкомату, що містить ім'я Грудіни А.М. для складання останнім довідки про розмір грошового забезпечення Грудіни А.М. для перерахунку пенсії з 6 березня 2011 року та з 1 липня 2011 року; зобов'язав Військкомат скласти довідки про розмір його грошового забезпечення для перерахунку пенсії з урахуванням підвищення премії відповідно до наказів №№ 576, 50 і № 355 після отримання списку для складання довідки про розмір грошового забезпечення на ім'я Грудіни А.М. від ГУ ПФУ; зобов'язав ГУ ПФУ після отримання довідок про розмір грошового забезпечення Грудіни А.М. для перерахунку пенсій провести з 1 грудня 2010 року та з 1 липня 2011 року перерахунок пенсії і здійснити виплату Грудіни А.М. суму недоплаченої пенсії з 1 листопада 2010 року та з 1 червня 2011 року по день проведення

перерахунку з нарахуванням компенсації втрати частини доходів. В задоволенні інших позовних вимог відмовив.

Харківський апеляційний адміністративний суд постановою від 31 травня 2012 року рішення суду першої інстанції скасував і прийняв нове – про відмову в позові.

Вищий адміністративний суд України ухвалою від 24 квітня 2014 року рішення суду апеляційної інстанції залишив без змін.

Ухвалюючи таке рішення, суд касаційної інстанції виходив із того, що накази №№ 576, 50 не можуть бути підставою для перерахунку пенсії відповідно до частини третьої статті 63 Закону України від 9 квітня 1992 року № 2262-ХІІ «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (у редакції, чинній на час виникнення спірних відносин; далі – Закон № 2262-ХІІ), оскільки встановлені ними премії мають тимчасовий характер, їх виплата дозволена за наявності певних умов тільки в межах видатків, передбачених у кошторисі Міністерства оборони України для грошового забезпечення військовослужбовців у 2010 та 2011 роках відповідно.

Не погоджуючись із ухвалою Вищого адміністративного суду України, Острицький А.О. в інтересах Грудіни А.М. звернувся із заявою про її перегляд Верховним Судом України з підстави неоднакового застосування касаційним судом статті 63 Закону № 2262-ХІІ та наказів №№ 576, 50 у подібних правовідносинах.

На обґрунтування заяви додано копії судових рішень Вищого адміністративного суду України від 8 листопада 2012 року, 24 січня та 19 вересня 2013 року (справи №№ К/9991/21084/12, К/9991/55523/11, К/800/12782/13 відповідно), у яких касаційний суд дійшов висновку про те, що у зв'язку з виданням наказів Міністром оборони України, якими підвищено розміри премій військовослужбовцям у відповідних роках, пенсії позивачів підлягають перерахунку відповідно до частини третьої статті 63 Закону № 2262-ХІІ.

Перевіривши наведені у заяві доводи, колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України вважає, що у задоволенні заяви слід відмовити з таких підстав.

Відповідно до частини третьої статті 63 Закону № 2262-ХІІ усі призначені за цим Законом пенсії підлягають перерахунку у зв'язку зі зміною розміру хоча б одного з видів грошового забезпечення відповідних категорій військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію згідно з цим Законом, або у зв'язку із введенням для зазначених категорій осіб нових щомісячних додаткових видів грошового забезпечення (надбавок, доплат, підвищень) та премій, встановлених законодавством. Перерахунок пенсій здійснюється на момент виникнення права на перерахунок пенсії і провадиться у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, у строки, передбачені частиною другою статті 51 цього Закону.

Кабінет Міністрів України постановою від 7 листопада 2007 року № 1294 «Про упорядкування структури та умов грошового забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб» дозволив Міністру оборони України здійснювати преміювання військовослужбовців (крім військовослужбовців строкової служби), осіб рядового і начальницького складу відповідно до їх особистого вкладу в загальний результат служби в межах фонду преміювання, утвореного в розмірі на менше 10 % посадових окладів та економії фонду грошового забезпечення.

На виконання зазначеної постанови Міністр оборони України наказами №№ 576, 50 встановив розміри премії військовослужбовцям у межах видатків, передбачених для їх грошового забезпечення у 2010 та 2011 роках відповідно.

Верховний Суд України вже вирішував питання щодо правильного застосування судом касаційної інстанції наведених норм матеріального права. Зокрема, у постановках від 26 лютого, 14 травня, 18 червня та 10 вересня 2013 року (справи №№ 21-5а13, 21-109а13, 21-165а13, 21-223а13 відповідно) він висловив правову позицію, яка полягає у тому, що встановлені наказами №№ 576, 50 премії мають тимчасовий характер, їх виплата дозволена за наявності певних умов тільки в межах видатків, передбачених у кошторисі Міністерства оборони України для грошового забезпечення військовослужбовців у 2010 та 2011 роках. А тому встановлення такої премії не є підставою для перерахунку пенсії відповідно до частини третьої статті 63 Закону № 2262-ХІІ.

Отже, висновок касаційного суду у справі, що розглядається, ґрунтується на правильному застосуванні норм матеріального права, тому в задоволенні заяви слід відмовити.

Ураховуючи наведене та керуючись статтями 241, 242, 244 Кодексу адміністративного судочинства України, колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України

п о с т а н о в и л а :

У задоволенні заяви Острицького Андрія Олеговича в інтересах Грудіни Анатолія Миколайовича відмовити.

Постанова є остаточною і оскарженню не підлягає, крім випадку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України.